

[Pelle Voigt]

småhusene ifølge boligreguleringsloven. De sammenligninger, vi har kunnet få kendskab til og kender fra det lokale arbejde rundt omkring, fortæller, at det typisk vil være sådan, at udlejerne vil kunne finde sammenligningshuslejer i større ejendomme. Disse huslejer ligger omkring 50 pct. over de lejer, som findes i småhusene i øjeblikket, mens lejerne vil kunne svare igen med sammenligningshuslejer, der ligger omkring 15 pct. over de nuværende.

Der vil naturligvis være store individuelle forskelle på, hvordan disse huslejerforhøjelser slår igennem. Men de vil blive meget betydelige, og jeg vil gerne spørge hr. Baadsgaard helt konkret: Er hele meningen med øvelsen ikke, at der i forlængelse af Ølgaardudvalgets arbejde og rapporter om at overvinde huslejespændet skal skabes større overensstemmelse mellem huslejeniveauet i nyere og ældre byggeri ved at foretage ganske kraftige huslejerforhøjelser i det ældre byggeri? Jeg har i hvert fald forstået, at det var ideen.

Og hvis et sådant huslejespænd findes, må jeg også spørge hr. Baadsgaard: Er det ikke også rigtigt, at der vil være en tendens til, at det bliver udlignet på et eller andet niveau? Hvis det ikke er rigtigt, vil jeg gerne have hr. Baadsgaard til at redegøre for, hvilken mekanisme der skulle forhindre det, når man ændrer loven på denne måde. Vi kan altid diskutere, om det bliver en stigning på 15, 20 eller 25 pct., men at huslejerne vil gå op, vil hr. Baadsgaard vel ikke bestride?

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Lovforslaget er i hvert fald ikke fremsat som følge af Ølgaardudvalgets arbejde.

Det er korrekt, at der er indbygget nogle huslejestigninger i forslaget, men slet ikke af det omfang og slet ikke for småejendommens vedkommende. Jeg forstår, at hr. Pelle Voigt netop tillægger disse ejendomme den største betydning, når det angår huslejestigninger, og det er derfor, jeg tager fat i netop dette punkt.

Men det nytter ikke noget, at hr. Pelle Voigt blot slynger ud, at nogen har sagt, at der kan være tale om 15 pct. og 50 pct. Det afhænger af huslejerforskellen i sammenlignelige lejemål, og her er forskellen langt mindre, hvis der overhovedet er nogen forskel. Derfor er der ikke belæg for den påstand, at huslejen i småejendommene vil stige i den grad, som hr. Pelle Voigt påstår.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tror, hr. Baadsgaard og regeringen vil få sig noget af en overraskelse, når de ser, hvordan konsekvenserne af dette lovforslag bliver i virkelighedens verden.

Det lyder, som om hr. Baadsgaard har den opfattelse, at den omkostningsbestemte leje er en maksimalleje; men virkeligheden er jo, at i mange områder af landet har udviklingen medført, at huslejenævnene har lagt sig fast på et helt andet niveau, og det er netop det, som især vil gøre sig gældende for småhusene. Derfor kan jeg love hr. Baadsgaard, at hvis det, hr. Baadsgaard gav udtryk for heroppefra, er hr. Baadsgaards opfattelse af virkeligheden, vil hr. Baadsgaard blive overrasket.

Så vil jeg gerne sige om dette lovforslag, at det er en underlig størrelse. Hvis man går en lille smule tilbage i historien, var man i nogenlunde samme situation meget sent på efteråret i 1973. Her havde man også en situation, hvor et meget snævert flertal i Folketinget ville ændre boliglovene, men det kom man ikke så godt af sted med. Der var en bil, der løb tør for benzin på vejen herind, og det medførte mange forskellige ting; bl.a. kom der mange nye partier i Folketinget. Siden da har man lært her i Folketinget, at man hellere måtte sørge for, at gennemgribende ændringer i boliglovgivningen blev gennemført med det bredest mulige flertal, så ændringerne kunne holde ud over næste folketingsvalg og man ikke nødvendigvis måtte checke benzintankene, inden forslagene skulle til afstemning, og sådan har det også været gennem de sidste 20 år.

Men nu forfalder man altså til de gamle synder igen. Nu gennemfører boligministeren – bare for at få gennemført et eller andet, for det skal en boligminister jo helst – et forslag, hvorom man kan sige, at indtil et eller andet tidspunkt mellem anden og tredje behandling var det klart, at regeringen var i mindretal. Først efter en farceagtig scene, hvor fru Bente Juncker var i centrum gennem flere dage, og hvor Boligudvalgets medlemmer troppede op ved en dør på 2. sal og blot fik at vide, at der var tekniske problemer, hvorefter de blev sendt hjem igen, står vi her med lovforslaget til tredje behandling.

Jeg synes ærlig talt, det er meget sølle, for forslagens konsekvenser rammer jo mange mennesker. Jeg er overbevist om, at selv om